

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний педагогічний університет
імені А.С. Макаренка
Факультет іноземної та слов'янської філології

«Затверджую»

Голова приймальної комісії
СумДПУ імені А. С. Макаренка
проф. Ю. О. Лянной
«15» березня 2022 р.

ПРОГРАМА
ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ
з української мови
для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра
на основі повної загальної середньої освіти

Розглянута на засіданні
приймальної комісії
«15» травня 2022 року
Протокол № 8

Суми – 2022

Програма індивідуальної усної співбесіди з української мови для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра на основі повної загальної середньої освіти денної та заочної форм навчання

Ухвалена на засіданні кафедри української мови і літератури
«13» травня 2022 р. Протокол № 10

Завідувач кафедри _____ проф. О.М. Семеног

Голова комісії _____ доц. О. М. Рудь

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму індивідуальної усної співбесіди з української мови розроблено з урахуванням цілей, вимог і змісту навчання української мови, які закладені в Державному стандарті освіти та чинній програмі з української мови та літератури для 11-річної школи, програмі зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови і літератури, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, затвердженою наказом Міністерства освіти і науки України від 26 червня 2018 року № 696.

Метою проведення індивідуальної усної співбесіди є виявлення рівня знань абітурієнтів. Для проведення індивідуальної усної співбесіди встановлюється норма часу для кожного абітурієнта – не більше 30 хв.

Критерії оцінювання додаються.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

УКРАЇНСЬКА МОВА

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	<p>Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування <i>у-в, і-й</i>. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [и], [o] в коренях слів. Сполучення <i>йо, во</i>. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовження м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і з дефісом. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>н</i> та <i>ни</i> у прикметниках і дієприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови.</p>	<p>Учасник (учасниця) співбесіди повинен (повинна) вміти: Розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм (згідно з додатком); визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування <i>у-в, і-й</i>; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила</p>
2. Лексикологія. Фразеологія	<p>Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професій-на, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.</p>	<p><i>Пояснювати</i> лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні</p>
3. Будова слова. Словотвір	<p>Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова</p>	<p><i>Визначати</i> значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні</p>

<p>4. Морфологія. 4.1. Іменник</p>	<p>Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань <i>пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно</i> і под.)</p>	<p><i>Розпізнавати</i> іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізнити правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями</p>
<p>4.2. Прикметник</p>	<p>Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників</p>	<p><i>Розпізнавати</i> й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізнити правильні форми прикметників від помилкових</p>
<p>4.3. Числівник</p>	<p>Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат</p>	<p><i>Розпізнавати</i> й відмінювати числівники; відрізнити правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат</p>
<p>4.4. Займенник</p>	<p>Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників</p>	<p><i>Розпізнавати</i> й відмінювати займенники; відрізнити правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники</p>
<p>4.5 Дієслово</p>	<p>Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні</p>	<p><i>Розпізнавати</i> дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й способи дієслів; відрізнити правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів</p> <p><i>Розпізнавати</i> дієприкметники (зокрема відрізнити їх від дієприслівників), визначати їхні</p>

	<p>дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот</p>	<p>морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізнати правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на -но, -то в мовленні.</p> <p><i>Розпізнавати</i> дієприслівники, визначати їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізнати правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами</p>
4.6. Прислівник	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізнати правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні</p>
4.7. Службові частини мови	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.</p> <p>Частка як службова частина мови. Правопис часток</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні</p> <p><i>Розпізнавати</i> сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізнати сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні</p> <p><i>Розпізнавати</i> частки, правильно писати частки</p>
4.8. Вигук	<p>Вигук як частина мови. Правопис вигуків</p>	<p><i>Розпізнавати</i> вигуки й правильно їх писати</p>

<p>5. Синтаксис 5.1. Словосполучення</p>	<p>Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.</p>	<p><i>Розрізняти</i> словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення</p>
<p>5.2. Речення</p>	<p>Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)</p>	<p><i>Розрізняти</i> речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)</p>
<p>5.2.1. Просте двоскладне речення</p>	<p>Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком</p>	<p><i>Визначати</i> структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком</p>
<p>5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні</p>	<p>Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні</p>
<p>5.2.3. Односкладні речення</p>	<p>Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)</p>	<p><i>Розпізнавати</i> типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні</p>

<p>5.2.4. Просте ускладнене речення</p>	<p>Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні</p>	<p><i>Розпізнавати</i> просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями й реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них</p>
<p>5.2.5. Складне речення</p>	<p>Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення</p>	<p><i>Розпізнавати</i> складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті.</p>
<p>5.2.5.1. Складносурядне речення</p>	<p>Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні</p>	<p><i>Розпізнавати</i> складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні</p>
<p>5.2.5.2. Складнопідрядне речення</p>	<p>Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них</p>	<p><i>Розпізнавати</i> складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні</p>
<p>5.2.5.3. Безсполучникове складне речення</p>	<p>Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні</p>	<p><i>Розпізнавати</i> безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них</p>

<p>5.2.5.4. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку</p>	<p>Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому</p>	<p><i>Розпізнавати</i> складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них</p>
<p>5.3. Способи відтворення чужого мовлення</p>	<p>Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом</p>	<p><i>Замінювати</i> пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом</p>
<p>6. Стилістика</p>	<p>Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції</p>	<p><i>Розпізнавати</i> стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування</p>
<p>7. Розвиток мовлення</p>	<p>Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів</p>	<p><i>Уважно читати</i>, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання</p>

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Індивідуальна усна співбесіда з української мови проводиться у формі усного опитування згідно з програмою. Для індивідуальної усної співбесіди пропонуються 3 питання зі змісту програми.

Оцінювання результатів знань вступника з мови здійснюється на основі:

а) врахування основної мети, що передбачає різнобічний мовленнєвий розвиток особистості;

б) освітнього змісту навчального предмета, який розподіляється на чотири елементи: знання, вміння й навички, досвід творчої діяльності і досвід емоційно-ціннісного ставлення до світу;

в) функціонального підходу до мовного курсу, який передбачає вивчення мовної теорії в аспекті практичних потреб розвитку мовлення.

Об'єктами оцінювання мають бути:

- мовленнєві вміння й навички з чотирьох видів мовленнєвої діяльності;
- знання про мову й мовлення;
- мовні вміння та навички;
- досвід творчої діяльності;
- досвід особистого емоційно-ціннісного ставлення до світу.

При оцінюванні усної відповіді потрібно керуватись такими критеріями:

- повнота і правильність відповіді;
- ступінь усвідомлення, розуміння вивченого;
- мовленнєве оформлення відповіді.

Відповідь повинна бути зв'язним, логічно послідовним повідомленням на певну тему, виявляти вміння застосовувати визначення, правила до конкретних випадків.

Результати індивідуальної усної співбесіди зі вступниками оцінюються за критеріями «склав» /«не склав» чи за шкалою **100-200** балів.

У відповідності до діючих нормативних актів і рекомендацій МОН України встановлюються такі критерії оцінювання усних відповідей вступників:

«склав»: вступник продемонстрував на індивідуальній усній співбесіді достатнє знання програмного матеріалу з української мови, вміння вільно виконувати завдання, які передбачені програмою. При відповідях на запитання не допущено принципів помилок. Абітурієнт виявляє достатні знання мови як системи, усвідомлено їх застосовує під час коментування, пояснення мовних явищ та фактів; володіє термінологічним апаратом, не допускає суттєвих помилок у формулюванні визначень, може навести власні приклади; виконує вправи, виявляючи уміння описового, класифікаційного та аналітико-синтетичного характеру, аргументує власні дії, подає ґрунтовні коментарі до лінгвістичних явищ; володіє основним теоретичним матеріалом; володіє визначеним обсягом знань з усіх розділів мови; не допускає мовленнєвих помилок; аналізує мовні явища. Окрім того, вступник проявляє творчі здібності в сприйнятті та використанні програмного матеріалу; здатен повно і змістовно розкрити суть

поставленого запитання і продемонструвати досконале зі стильового боку логічне мовлення, у відповіді можуть спостерігатися поодинокі мовленнєві помилки, недостатня аргументація, яка в цілому свідчить про загальну ерудицію абітурієнта.

«не склав»: вступник має значні прогалини у знанні основного програмного матеріалу з української мови, не виявив достатнього рівня теоретичної та практичної підготовки, допустив принципові помилки при відповідях на запитання, що передбачені програмою, не виявляє достатнього обсягу знань мовної системи, не володіє теоретичним матеріалом, не володіє термінологічним апаратом, допускає грубі помилки у формулюванні визначень, не завжди може навести приклади; не виявляє належних умінь та навичок під час виконання вправ; допускає істотні помилки у процесі аналізу мовних одиниць, визначенні їх структури, семантики та функцій; помиляється у визначенні категоріальних властивостей мовних одиниць; не володіє фактичним матеріалом, плутається у визначеннях, не вміє систематизувати й узагальнювати. У відповіді відсутня логіка, аргументація, відповідь позбавлена необхідних прикладів і висновків, рясніє мовленнєвими помилками.

У відповідності до діючих нормативних актів і рекомендацій МОН України встановлюються такі критерії оцінювання усних відповідей вступників:

191-200 балів: вступник продемонстрував на індивідуальній усній співбесіді високі знання програмного матеріалу з української мови, вміння вільно виконувати завдання, які передбачені програмою. При відповідях на запитання не допущено помилок. Абітурієнт виявляє високі знання мови як системи, усвідомлено їх застосовує під час коментування, пояснення мовних явищ та фактів; володіє термінологічним апаратом, не допускає помилок у формулюванні визначень, наводить власні приклади; виконує вправи, виявляючи уміння описового, класифікаційного та аналітико-синтетичного характеру, аргументує власні дії, подає ґрунтовні коментарі до лінгвістичних явищ; володіє на високому рівні основним теоретичним матеріалом; володіє визначеним обсягом знань з усіх розділів мови; не допускає мовленнєвих помилок; аналізує мовні явища. Окрім того, вступник проявляє творчі здібності в сприйнятті та використанні програмного матеріалу; здатен повно і змістовно розкрити суть поставленого запитання і продемонструвати досконале зі стильового боку логічне мовлення.

181-190 балів: вступник продемонстрував на індивідуальній усній співбесіді високі знання програмного матеріалу з української мови, вміння вільно виконувати завдання, які передбачені програмою. При відповідях на запитання допущено 1-2 незначні помилки. Абітурієнт виявляє високі знання мови як системи, усвідомлено їх застосовує під час коментування, пояснення мовних явищ та фактів; володіє термінологічним апаратом, не допускає помилок у формулюванні визначень, наводить власні приклади; виконує вправи, виявляючи уміння описового, класифікаційного та аналітико-синтетичного характеру, аргументує власні дії, подає коментарі до лінгвістичних явищ; володіє на достатньому рівні основним теоретичним матеріалом; володіє

визначеним обсягом знань з усіх розділів мови; допускає 1-2 незначні мовленнєві помилки; аналізує мовні явища. Окрім того, вступник проявляє творчі здібності в сприйнятті та використанні програмного матеріалу; здатен повно і змістовно розкрити суть поставленого запитання і продемонструвати досконале зі стильового боку логічне мовлення.

171-180 балів: вступник продемонстрував на індивідуальній усній співбесіді достатні знання програмного матеріалу з української мови, вміння вільно виконувати завдання, які передбачені програмою. При відповідях на запитання допущено 3 незначні помилки. Абітурієнт виявляє високі знання мови як системи, усвідомлено їх застосовує під час коментування, пояснення мовних явищ та фактів; володіє термінологічним апаратом, не допускає помилок у формулюванні визначень, наводить власні приклади; виконує вправи, виявляючи уміння описового, класифікаційного та аналітико-синтетичного характеру, аргументує власні дії, подає коментарі до лінгвістичних явищ; володіє на достатньому рівні основним теоретичним матеріалом; володіє визначеним обсягом знань з усіх розділів мови; допускає 3 незначні мовленнєві помилки; аналізує мовні явища. Окрім того, вступник проявляє творчі здібності в сприйнятті та використанні програмного матеріалу; здатен повно і змістовно розкрити суть поставленого запитання і продемонструвати досконале зі стильового боку логічне мовлення, у відповіді можуть спостерігатися поодинокі незначні мовленнєві помилки, недостатня аргументація, яка в цілому свідчить про загальну ерудицію абітурієнта.

161-170 балів: вступник продемонстрував на індивідуальній усній співбесіді достатні знання програмного матеріалу з української мови, вміння виконувати завдання, які передбачені програмою. При відповідях на запитання допущено 4 незначні помилки. Абітурієнт виявляє достатні знання мови як системи, усвідомлено їх застосовує під час коментування, пояснення мовних явищ та фактів; володіє термінологічним апаратом, не допускає суттєвих помилок у формулюванні визначень, може навести власні приклади; виконує вправи, виявляючи уміння описового, класифікаційного характеру, аргументує власні дії, подає коментарі до лінгвістичних явищ; володіє основним теоретичним матеріалом; володіє визначеним обсягом знань з усіх розділів мови; допускає 4 незначні мовленнєві помилки; аналізує мовні явища. Окрім того, вступник проявляє творчі здібності в сприйнятті та використанні програмного матеріалу; здатен повно і змістовно розкрити суть поставленого запитання і продемонструвати досконале зі стильового боку логічне мовлення, у відповіді можуть спостерігатися мовленнєві помилки, недостатня аргументація, яка в цілому свідчить про загальну ерудицію абітурієнта.

151-160 балів: вступник володіє навчальним матеріалом на репродуктивному рівні або володіє частиною навчального матеріалу, уміє використовувати знання у стандартних ситуаціях. Вступник допускає 1-2 незначні помилки при відповідях на запитання, що передбачені програмою, не виявляє достатнього обсягу знань мовної системи, володіє теоретичним матеріалом на репродуктивному рівні, допускає 1-2 грубі помилки у формулюванні визначень, не завжди може навести приклади; виявляє недостатній рівень умінь та навичок під час виконання вправ; допускає 1-2

істотні помилки у процесі аналізу мовних одиниць, визначенні їх структури, семантики та функцій; помиляється у визначенні категоріальних властивостей мовних одиниць; не достатньо володіє фактичним матеріалом, плутається у визначеннях, не вміє систематизувати й узагальнювати.

141-150 балів: вступник володіє навчальним матеріалом на репродуктивному рівні або володіє частиною навчального матеріалу, уміє використовувати знання у стандартних ситуаціях. Вступник допускає 3 незначні помилки при відповідях на запитання, що передбачені програмою, не виявляє достатнього обсягу знань мовної системи, володіє теоретичним матеріалом на репродуктивному рівні, допускає 3 грубі помилки у формулюванні визначень, не завжди може навести приклади; виявляє недостатній рівень умінь та навичок під час виконання вправ; допускає 3 істотні помилки у процесі аналізу мовних одиниць, визначенні їх структури, семантики та функцій; помиляється у визначенні категоріальних властивостей мовних одиниць; не достатньо володіє фактичним матеріалом, плутається у визначеннях, не вміє систематизувати й узагальнювати.

131-140 балів: вступник володіє навчальним матеріалом на репродуктивному рівні або володіє частиною навчального матеріалу, уміє використовувати знання у стандартних ситуаціях. Вступник допускає 4 незначні помилки при відповідях на запитання, що передбачені програмою, не виявляє достатнього обсягу знань мовної системи, володіє теоретичним матеріалом на репродуктивному рівні, допускає 4 грубі помилки у формулюванні визначень, не завжди може навести приклади; виявляє недостатній рівень умінь та навичок під час виконання вправ; допускає 4 істотні помилки у процесі аналізу мовних одиниць, визначенні їх структури, семантики та функцій; помиляється у визначенні категоріальних властивостей мовних одиниць; не достатньо володіє фактичним матеріалом, плутається у визначеннях, не вміє систематизувати й узагальнювати.

121-130 балів: вступник має прогалини у знанні основного програмного матеріалу з української мови, не виявив достатнього рівня теоретичної та практичної підготовки, допустив 1-2 значні помилки при відповідях на запитання, що передбачені програмою, не виявляє достатнього обсягу знань мовної системи, недостатньо володіє теоретичним матеріалом, допускає 1-2 незначні помилки у формулюванні визначень, не завжди може навести приклади; не виявляє належних умінь та навичок під час виконання вправ; допускає 1-2 помилки у процесі аналізу мовних одиниць, визначенні їх структури, семантики та функцій; помиляється у визначенні категоріальних властивостей мовних одиниць; недостатньо володіє фактичним матеріалом, плутається у визначеннях, не вміє систематизувати й узагальнювати. У відповіді порушена логіка, недостатня аргументація, відповідь позбавлена необхідних прикладів і висновків, наявні незначні мовленнєві помилки.

111-120 балів: вступник має прогалини у знанні основного програмного матеріалу з української мови, не виявив достатнього рівня теоретичної та практичної підготовки, допустив 3 значні помилки при відповідях на запитання, що передбачені програмою, не виявляє достатнього обсягу знань мовної системи, недостатньо володіє теоретичним матеріалом, допускає 3 значні

помилки у формулюванні визначень, не завжди може навести приклади; не виявляє належних умінь та навичок під час виконання вправ; допускає 3 значні помилки у процесі аналізу мовних одиниць, визначенні їх структури, семантики та функцій; помиляється у визначенні категоріальних властивостей мовних одиниць; недостатньо володіє фактичним матеріалом, плутається у визначеннях, не вміє систематизувати й узагальнювати. У відповіді порушена логіка, відсутня аргументація, відповідь позбавлена необхідних прикладів і висновків, наявні мовленнєві помилки.

100-110 балів: вступник має значні прогалини у знанні основного програмного матеріалу з української мови, не виявив достатнього рівня теоретичної та практичної підготовки, допустив 4 значні помилки при відповідях на запитання, що передбачені програмою, не виявляє достатнього обсягу знань мовної системи, не володіє теоретичним матеріалом, не володіє термінологічним апаратом, допускає 4 грубі помилки у формулюванні визначень, не завжди може навести приклади; не виявляє належних умінь та навичок під час виконання вправ; допускає 4 істотні помилки у процесі аналізу мовних одиниць, визначенні їх структури, семантики та функцій; помиляється у визначенні категоріальних властивостей мовних одиниць; не володіє фактичним матеріалом, плутається у визначеннях, не вміє систематизувати й узагальнювати. У відповіді відсутня логіка, аргументація, відповідь позбавлена необхідних прикладів і висновків, рясніє мовленнєвими помилками.

0-99 балів: вступник не знає основного програмного матеріалу з української мови, не виявив достатнього рівня теоретичної та практичної підготовки, допустив значну кількість принципових помилок при відповідях на запитання, що передбачені програмою, не виявляє достатнього обсягу знань мовної системи, не володіє термінологічним апаратом, допускає грубі помилки у формулюванні визначень, не може навести приклади; не виявляє умінь та навичок під час виконання вправ; не аналізує мовні одиниці; не визначає категоріальні властивості мовних одиниць; не володіє фактичним матеріалом, не вміє систематизувати й узагальнювати.

Якщо абітурієнт під час індивідуальної усної співбесіди набрав від 0–99 балів, то ця кількість балів вважається недостатньою для допуску до участі у конкурсному відборі до Сумського державного педагогічного університету імені А.С.Макаренка.

Список рекомендованої літератури

1. Авраменко О. ЗНО 2022. Українська мова та література. II частина. – К.: Грамота, 2021. – 168с.
2. Заболотний О., Заболотний В. ЗНО 2022. Українська мова і література. Повний курс підготовки. К.: Літера ЛТД, 2021. 464 с.
3. Калинич О. Українська мова. Посібник для підготовки до ЗНО. Комплексне видання. 2021. 384с.

4. Літвінова І.М., Бутко С.Г., Гарюнова Ю.О., Тищенко З.Р. ЗНО 2022 Українська мова. Інтерактивний довідник-практикум із тестами. Х.: Ранок, 2021. 368 с.
5. Шевчук С. В., Лобода Т. М. Практикум з української мови: Модульний курс. Навч. посібник. Київ: Алерта, 2020. 284 с.
6. Ющук І. П. Практикум з правопису і граматики української мови. К.: Освіта, 2012. 270 с.